

njegovem grobu, potem pa še drugi živi, to je, **veličastna knjiga**, v kateri bi bili zbrani vsi napevi, ki jih je slavní mojster zložil in postavil za cerkvene in druge pesmi. Tak spominek bi gotovo slavil mojstra in narod. Spošтовavci rajnega, prosimo, prevdarite in naznanite svojo misel!"

— Poslednje „Novice“ so povedale, da se je ustanovilo v Ljubljani gimnastično društvo pod imenom „Južni sokol“. Naj dodamo malo zgodovino tega društva. Že avgusta meseca lanskega leta so nekteri prijatelji gimnastike (bilo jih je blizu 70 različnih stanov in narodov) med saboj začasi odbor volili, kateri je 21. decembra 1862 natanko po dunajskih pravilih osnovane, v slovenski jezik prestavljene stalne pravila c. kr. deželni vladi predložil. Ker so se vsled nekterih opazk c. kr. policijskega ravnateljstva od 20. junija letošnjega leta še le pravila nekoliko predrugačile in zopet predložile, pa takrat še niso bile odobrene, so se predelale še enkrat, in tako so 25. septembra t. l. bile potrjene. Med tem se je osnovalo — ne vemo čemu — še drugo celó enako društvo v Ljubljani pod imenom „Laib. Turnverein“. Ko se je „Južni sokol“ ustanovil, je poslal bratovski pozdrav „Sokolu“ v Prago, kateri ga je odzdravil presrečno. Pozdravili smo tudi „Laib. Turnverein“, ki je odgovoril prijazno. Neki korespondent „Tagespoštni“ pa se je predrznil ta pozdrav vse drugač zasukati, češ, da „Južni Sokol“ se ponuja „Turnverein“, da bi se tako obdržal!! To je od konca do kraja grda laž, dosti očitna že po tem, da številnejše društvo ne potrebuje pomoči manjšega. Čudno je vendar, da nekteri ljudje ne morejo drugač pisariti, kakor da — lažejo in dražijo! „Moja kočica, moja voljica“ je geslo našega „Sokola“, ki hoče prijazen biti vsakemu društvu, pa družega — nič. Vsaj je tudi prijaznemu pozdravu „Južnega Sokola“ do graškega gimnastičnega društva prijazen odgovor došel, pa nihče ni črnil kaj nasprotnega. Kdor si na čelo napiše „gut heil“, naj ne dopušča, da bi v takih korespondencijah brali „schlecht heulen!"

— Gospod dr. Mally se je v pondeljek podal v Sarajevo. Obljubil nam je včasí pisati.

— Ravno nam je došla žalostna novica, da gosp. dr. Biatzovsky, ki je bil več let profesor pri kirurški šoli v Ljubljani, zdaj pa v Saleburgu, je umrl 18. dan t. m. v Saleburgu. „Novice“ naznanjajo to žalostinko mnogim prijateljem in znancem rajnega.

— V poslednji seji zdravniškega društva se je v poglavnih zadevah prevdarjalo zidanje nove norišnice za kranjsko deželo; gosp. dr. Gauster je bil poročevavec v imenu izvoljenega odbora. Izdelala se bo po potrjenih vodilih osnova bolj na drobno.

— Nekdo modruje v „Laib. Zeitg.“ vsled životopisne drobtinice v poslednjih „Novicah“, da gosp. Dobravec (ne Debravec) ima priimek viteza Saldapenna ter pravi, da se „Saldapenna“ pravi „bezahlte feder“, to je, „plačano pero“. Ali gosp. Dobravec piše za plačilo ali kako, tega mi ne vemo; to pa vemo, da laški „salda penna“ se pravi „feste“, „standhafte“ Feder, ker „saldo-a“ se pravi „fest, ganz, standhaft“. Nepremišljeno je, očitno vésti se za jezikoslovca, kdor ne zná družega jezika kot — edinega nemškega!

Novičar iz domačih in ptujih dežel.

V državnem zboru je 13. dné t. m. minister denarstva zahteval od zbornice poslancev, naj dovoli poberanje povišanih davkov za prihodnja dva mesca (nov. in dec.), ker bi sicer prepozno bilo, ako pride ta

stvar po redu zbornem na vrsto. Zbor je sklenil, naj se predlog ta brž izroči dnarstvenemu odseku. — Zbornica poslancev je dognala domovinsko postavo; največa pravda je bila o tem: ali naj srenja (soseska) ima edina oblast, koga sprejeti za srenjčana ali ne; naposled je vendar obveljalo, da o tem, če kdo prosi sprejema v srenjo, razsodi srenja sama; pritožiti zoper njeni sklep se ni nikamor mogoče. — V seji 15. tega mesca je minister denarstva predložil zbornici poslancev, da potrebuje 96 milijonov, ki naj se na p ó s o d o vzamejo. Predlog ta je bil denarstvenemu odseku v prevdarek izročen. — Zbornica gospôska je po zbornici poslancev osnovano postavo, po kateri bi za ženitev ne bilo treba političnega (gosposkega in srenjskega) dovoljenja, zavrgla proti temu, da naj se poprej deželni zbori prašajo, kaj oni mislijo. — Goriški nadškof in knez dr. Gollmajer so izvoljeni skrivni svetovavec Njih Veličanstva. — Dozdanje poštné marke so veljavne le do konca prihodnjega mesca. — Z veliko razstavo dunajsko že leta 1866 ne bo menda nič; več ovér je; ena je ta, da je leta 1867 v Parizu velika razstava; druga in še važniša pa ta, da državni kasi manjka — denarja za prevelike stroške; le minister kupčijstva jo neki hoče imeti, in to utegne vzrok biti, da stopi iz ministerstva, če razstave ne bo. — Deželni zbor erdeljski je prenehal, ko so šli poslanci v državni zbor dunajski. — Ko je predsednik 15. t. m. državni zbornici naznanil, da v torek se začne obravnava dnarstvenih zadev (davkov itd.), je poslanec dr. Helcelet v svojem in v imenu še treh marskih poslancev rekel, da se ne udeležijo teh sklepov, ki spadajo po njih mnenji le v oblast skupnega, ne pa ožjega zbora, kakor je zdanji. — Po „Pozoru“ je hrvaška dvorna kancelija razposlala pismo do velicij županov, v katerem velevala, naj ne sklicujejo ne malih ne velicij skupščin, in naj naložé častnikom, da se v svojih zastancih ne bavijo s politiko, ampak samo le z notrajnimi županijskimi opravili. — 30. dné u. m. so začeli v Celovcu lutriško cerkev zidati. — Cena mesá je bila lansko leto na Dunaji najviša, funt po 32 krajc., v Benetkah in Trstu po 30, v Pragi 28, v Insbruku 27, v Brni in Levovu 26, v Gradcu in Budinu 25, v Celovcu in Saleburgu 22, v Ljubljani 22, v Lincu 21, v Zadru 18, v Sibiriji 16, v Črnovicah 15 krajc. — Na Lipskem so 18. dné t. m. obhajali 50letnico, kar so ondi v veliki vojski premagali Napoleona I. — Poljske homatije so tam, kjer so bile; časnikarji preklicujejo danes, kar so trdili včeraj; Napoleon še zmiraj ni rekel ne bev ne mev.

Razglas.

Vredništvo „Narod. Listov“ v Pragi naznanja, da vsaki mesec bode dodajalo svojim listom „književno prilogo“, ktera bo donášala kritike (sodila) vseh českíh, pa tudi vseh važnejših del v vseh družih slovanskih jezicích. Zato prosi vredništvo vse pisatelje in izdatelje slovanskih knjig, naj mu pošiljajo svoje dela, a ono bo skrbelo za pravedno in nepristansko kritiko. — Oglas ta veljá tedaj tudi našim slovenskim pisateljem.

Listnica vredništva. Gosp. Nen. v B: Prejeli; hvala!

Loterijne srečke:

V Gradcu	} 14. oktobra 1863:	49. 73. 5. 78. 74.
na Dunaji		24. 23. 81. 40. 22.

Prihodnje srečkanje v Gradcu in na Dunaji bo 24. okt. 1863.